

Ninna Thomsens 8. marts-tale

Taler

Ninna Thomsen
Direktør i Mødrehjælpen

Dato

8. marts 2024

Sted

Dansk Sygeplejeråd Kreds
Hovedstaden,
Frederiksborggade 15, 4, 1360
København K

Omstændigheder

Talen blev holdt ved FH Hovedstadens 8. marts arrangement "Ikke Alene".

Kære Alle sammen

Tusind tak for invitationen. I skal vide, at det er en stor ære for mig og for Mødrehjælpen at være med her i dag.

Ikke mindst fordi det i år er 100 år siden, at Mødrehjælpen blev stiftet.

I en helt anden virkelighed...

Jeg kan derfor heller ikke lade være med at bruge anledningen til også at se tilbage på en virkelighed og en verden – der på mange måder synes meget fjern, men som dog alligevel afspejler en fortid, som min mormor og farmor levede i og var mødre i – og som mange ældre kvinder fortsat erindrer den dag i dag med store ar på sjælen.

...

Mødrehjælpens kampe - og Mødrehjælpens formål – er på mange måder tæt knyttet til kvindekampen og kampen for ligestilling.

På samme måde som jeres kampe i fagbevægelsen også er uløseligt forbundet med kvindekampen.

Jeg vil bruge min tale i dag til at mindes og hylde de kvinder og mødre, der har levet med diskrimination, fattigdom og undertrykkelse gennem historien.

8. marts er en dag, hvor vi både bør fejre vores sejre – men også reflektere over vores fremskridt og udfordringer

Da jeg jo er fra Mødrehjælpen... familiebrillerne på. Hvad betyder det?

Kvinden som mor eller medmor – samspil med børn og børnenes far. Hvad gør moderskabet ved arbejdslivet, pensionen? Hvilke udfordringer står den enlige mor med, når hun bliver patient? Hvordan skaber vi gode rammer for familien?

Vi beskæftiger os med moderskabet og med familien – og dermed også med moderskabets lyksaligheder og forbandelser.

Fortid

Min organisation Mødrehjælpen blev i sin tid stiftet som en reaktion på den store armod, som mødre og gravide oplevede. Det var både kvinder i ægteskab og kvinder, der blev mødre uden at have en mand, der kunne - eller ville forsørge dem.

I starten af 1900-tallet havde kvinder nemlig stort set ingen rettigheder.

Moderskabet blev for mange kvinder på landet og i byerne betragtet som en ufravigelig skæbne - og alt for ofte også en meget stor ulykke. Alt for mange børn – man ikke kunne forsørge.

I begyndelsen af 1900-tallet blev der dagligt fundet lig af spædbørn i baggårdene eller på gårdene, dræbt af deres fortvivlede mødre.

Jeg har taget et citat med fra en fynsk skillingevise som et stille vidnesbyrd fra den fjerne fortid:

”Hun blev Moder, men skjulte sin Brøde, stille bar hun sin Hemmelighed, og dengang da hun skulde føde, gik hun ene bag Kornhættet ned, fødte en Lille, lagde den stille der hvor hun dræbe den vilde”

Det er tragisk – på samme måde, som det var tragisk for alle de kvinder, der måtte bortadoptere deres børn på grund af stor, stor fattigdom.

Alle de kvinder, der frygtede den sociale udstødelse, der fulgte med det at føde et barn udenfor ægteskabet.

Det var skamfuldt. For kvinden. Og for familien.

Og det var tragisk for børnene, for vilkårene på børnehjemmene og plejefamilierne var langt fra gode.

Børnedødeligheden blandt børn i pleje var ufattelig høj. Og børnene blev alt for ofte overladt til vanrøgt og ligegyldighed.

Mødrehjælpen stiftes

Mødrehjælpen blev stiftet som en reaktion på netop den armod.

Vi gav økonomisk støtte, vi rådgav og hjalp også med formidling af adoption.

Vores kvindekamp var en social kvindekamp, der handlede om at give flere rettigheder til kvinden som mor – og sikre hende bedre muligheder til gavn for både hende og hendes børn.

Gennem årene har vi opnået store sejre i kampen for ligestilling, herunder landsdækkende sundhedspleje, fri abort, gode dagtilbud, bedre skilsmissegivning og støtte til voldsudsatte kvinder.

I har samtidig fra fagbevægelsens side kæmpet for forbedringer af barselslovgivning og rettigheder i overenskomster.

Det har på mange måder flettet fint sammen igennem de sidste godt 100 år.

Nutid

Og det gør det også i dag.

Virkeligheden er heldigvis en anden.

Den enlige mor bliver ikke længere udskammet og udstødt på samme måde som i starten af 1900-tallet.

Det ændrer dog ikke på, at noget af det mest skamfulde stadigvæk er at svigte som mor, som far, som medmor – som forælder.

I vores rådgivning og i vores lokale frivillige aktiviteter møder vi hver eneste dag året rundt familier, der lever på kanten af samfundet.

Forældre, der bliver mødt med mistænkeliggørelse og sanktioner, når de står i deres livs krise. Enlige mødre (og fædre), der ikke kan få hverdagen til at hænge sammen – fordi de står helt alene – er i konflikter om barnet til op over begge ører – eller kæmper for at få hverdagen til at hænge sammen og fortsætte i job på trods af alt for mange skæve vagter.

Over 47.000 danske børn vokser op i fattigdom. Det skaber mistrivsel – hos både børn og forældre.

38.000 kvinder udsættes hvert år for fysisk partnervold.

Hvert femte drab i DK er et partnerdrab.

Venner – der er stadig masser at kæmpe for!

Abort

Sidste år fejrede vi 50-året for fri abort i Danmark, en sejr for kvinders rettigheder og selvbestemmelse. Etisk Råd gav i den forbindelse deres anbefalinger, og vi ser nu behovet for forandring og gentænkning af abortsamrådene.

I dagens Politiken bringes en historie om de absurde forskelle på tværs af landet i forhold til senaborter. I Region Nord får hver ottende kvinde afslag på senabort, mens det kun er hver 20. kvinde i Region Hovedstaden, der får afslag.

Disse uligheder kræver handling og en genovervejelse af abortsamrådene. I disse måneder forhandler Folketingets partier om en justering af abortgrænsen, fosterdiagnostik og de fremtidige abortsamråd.

Det er skridt i den rigtige retning, som vi i Mødrehjælpen hilser velkommen.

Men vi vil også gerne, at vi bruger tiden på at åbne op for tvivlen. Abort er et let valg for mange. For nogle er det livets sværeste valg.

I vores uvildige abortrådgivning møder vi de kvinder, der bryder sammen under det svære personlige valg. Kvinder, der er dybt sjæleligt splittet mellem aborten og barnet.

Og de kvinder skal vi huske i vores arbejde. Vi brugte derfor også abortjubilæet til at agitere for en styrket rådgivning til de kvinder og par, der er i tvivl.

...

På denne Kvindernes Internationale Kampdag opfordrer jeg os alle til at fortsætte kampen for ligestilling, retfærdighed og respekt for alle, uanset køn, baggrund eller status.

Lad os stå sammen og skabe en verden, hvor alle kvinder kan leve frit og sikkert, hvor fri abort er en rettighed, og hvor ligestilling er en realitet for alle.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

8. marts-tale, Kvindebevægelsen

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/nina-thomsens-8-marts-tale>